

Behandling av ileus med elektrisitet

I et leserinnlegg i Tidsskriftet nr. 3/1907 (s. 82) beskrives behandling av ileus med elektrisitet. Dette ble anbefalt der atropininjeksjoner, vannklyster og store doser belladonnaekstrakt ikke fungerte.

C.J. Ellefsen beskriver i en kasuistikk:

«At det her forelaa en tillukning af tarmen et eller andet sted, sandsynligvis i dens øvre del, var nu klart, og den sedvanlige terapi med store vandklysterer, injektioner af sulph. atropicus 1,5 mgr. 3 gange daglig blev derfor institueret.

Da denne behandling, der forøvrigt taaltes godt efter at have været fortsat i to dage, ikke førte til noget resultat, stod nu et operativt indgreb, mens patientens kræfter endnu var nogenlunde i behold, som eneste udvei. Forinden dette den næste morgen skulde foretages, vilde jeg dog forsøge elektricitet.

Der brugtes et almindeligt, ganske kraftigt induktionsapparat med ny vædske. Den ene haands pegefinger førtes ind i rektum, mens de andre fingre omsluttede elektroden (almindelig fugtig svamp). Den anden elektrode førtes rundt omkring paa underlivet. Der merkedes tydelig kraftig kontraktion af sphincter recti og af ampullen, der lukkede sig trangt om den indførte finger. Strømmen applicertes i omtrent 20 minutter, og nogle minutter efter hørtes en langvarig og sterk afgang af flatus. Elektriceringen gjentoges for sikkerheds skyld den næste morgen, efterat patienten imidlertid havde havt en god nat med flere timers rolig søvn. Atter sterk afgang af flatus. Underlivets udseende og resistens nu normale. Ingen ømfindtlighed. Velbefindende. Patienten forlanger nu næring. Dagen efter spontan afføring.

Det synes at gjøre samme virkning, enten den positive eller negative elektrode indføres i rektum, men strømmen bør være sterk. Denne behandling bør vistnok kombineres med atropinbehandlingen, der utvilsomt lindrer smertene og letter den yderst plagsomme kvalme. Mod de initale, voldsomme underlivssmerter kan intet erstatte en morfininjektion paa 1 à 2 ctgr.»